

Κυριακή 1 Σεπτεμβρίου. Αρχή τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ νέου ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου καὶ ἀρχιμανδρίτου· καὶ ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασσηνῶν· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμούν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους, τῶν ἀταδέλφων· καὶ μνήμη τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου ἐμπρησμοῦ. Ἦχος α' - Ἐωθινὸν ι'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὰς ἔσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς... Κυκλώσατε λαοὶ Σιών...Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν...Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκῆτοις Ἀγνή...Ἀνεκαινίσθη ὁ κόσμος ἐν τῇ κησεί σου...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Νεφέλην σὲ φωτὸς...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμῶνον θεοτοκίον· Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Δοχεῖον τῆς φύσεως τῆς ἀχωρήτου...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου) καὶ τὸν κανόνα τῶν ἁγίων μαρτύρων Τεσσαράκοντα Γυναικῶν. Ἀφ' ἑκτῆς ὥδης τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων Γυναικῶν· Ἀμνάδες λογικαί...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ κάθισμα

τῆς Θεοτόκου· *Παράδεισον ἐν γῆ...*(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου· *Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα...* Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· *Τῆ Ὑπερμάχῳ...* οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...* ὅλον. Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. *Τὰς ἔσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς...Κυκλώσατε λαοὶ Σιών...Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν...ἀνατολικὸ στιχηρὸ ἐν· Εὐφράνθητε οὐρανοὶ...* τῆς Ἰνδίκτου προσόμοια γ'. *Τῆς αὐτολεκτοῦ καὶ θείας...Ὡς τῶν Ἑβραίων τὰ κῶλα...Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει...τοῦ ὀσίου αὐτόμελα γ'· Ὅσιε Πάτερ, καλὴν ἔφευρες κλίμακα...Ὅσιε Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στῦλον φθέγγασθαι...Ὅσιε Πάτερ, δυνάμει θείου Πνεύματος... Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ Πνεύματι Ἁγίῳ συνημμένος...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· *Τὴν παγκόσμιον δόξαν...Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...* τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Εἶτα τῆς Ἰνδίκτου ἰδιόμελα δ'· *Ἐπέστη ἡ εἴσοδος τοῦ ἐνιαυτοῦ...Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός...Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα...καὶ τοῦ ὀσίου ἰδιόμελα δ'· Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς...Τὸ μνημόσυνόν σου... Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη...Ἠγάπησας Θεοφόρε...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὀσίου· *Θεία χάρις ἀπηώρητο...* Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ ἀρρήτω σοφία...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· *Τῷ πάθει σου Χριστὲ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις...Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς...Γυναῖκες Μυροφόροι μύρα φέρουσαι...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ ὀσίου· Ὅσιε Πάτερ, καλὴν ἔφευρες κλίμακα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἰνδίκτου· *Σὺ Βασιλεῦ...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως...Δόξα...****

τοῦ ὁσίου· Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας...Καὶ νῦν τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...
Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, τὸ ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως... Δόξα... τοῦ ὁσίου· Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας...Καὶ νῦν...τῆς Θεοτόκου· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Μίαν τρισυπόστατον Ἀρχὴν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας...Καὶ νῦν...τῆς Θεοτόκου· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν τάφον σου Σωτήρ... Δόξα· Σταυρῷ προσηλωθεὶς...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Μητέρα σὲ Θεοῦ... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα...Δόξα· Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Μαρία τὸ σεπτὸν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ

τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια*. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Ἡ του ληστοῦ μετάνοια...* Ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα τοῦ ὁσίου· *Ἐγκρατεία τὸν βίον σου...Δόξα· τὸ αὐτό...* Καὶ νῦν...τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ καιροὺς καρποφόρους καὶ ὑετούς...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ ι' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ...* Ὁ ν' ψαλμός. *Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...* Καὶ νῦν· *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...* Εἰς τὸν στίχον τὸ *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...*

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, τῆς Ἰνδίκτου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τοῦ ὁσίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ *Δόξα...* καὶ τὸ *Καὶ νῦν...* *Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας...* Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα...τὸ ἕτερον τοῦ ὁσίου· *Τὰ ἄνω ζητῶν...* ὁ οἶκος αὐτοῦ· *Τοῦ Συμεῶν τὸν ἄμεμπτον βίον...* Εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ὁσίου· *Ἐπερζέσας τῇ πίστει Πάτερ σοφὲ...* *Δόξα· τὸ αὐτό...* Καὶ νῦν...τῆς Ἰνδίκτου· Ὡς Δεσπότη τοῦ παντός...Ἀφ' ἕκτης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· *Ἐξανέστης ὡς Θεός...* καὶ ὁ οἶκος· *Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀννυμνήσωμεν...* *Συναξάριον· Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.*

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ *Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...* εἶτα τὸ ἔξαποστειλάριον, τὸ ι' ἀναστάσιμον· *Τιβεριάδος θάλασσα...* τοῦ ὁσίου· *Φωστῆρος δίκην Ὅσιε...* τῆς Ἰνδίκτου· *Θεὸ θεῶν καὶ Κύριε...* Εἰς τοὺς αἶνους, ἰσθῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· *Ἐμνοῦμέν σου Χριστέ...* Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας...Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας... *Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν...* τῆς Ἰνδίκτου *ἰδιόμελα γ'· Προαιώνιε Λόγε...* *Ἡ βασιλεία σου Χριστὲ ὁ Θεός...* *Αἰ πορεῖαί σου ὁ Θεός...* καὶ τοῦ ὁσίου *ἰδιόμελον ἐν· Ἐκ ρίζης ἀγαθῆς...* *Δόξα...* τὸ ι' Ἐωθινὸν *ἰδιόμελον· Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον...* Καὶ νῦν· *Ἐπερευλογημένη...* *Δοξολογία μεγάλη...* καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· *Σήμερον σωτηρία...* Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δέ, ἐν μὲν τῇ α' καὶ τῇ ς' ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως... Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας· Ἐν δὲ τῇ γ' καὶ θ' ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...τοῦ ὁσίου· Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν· Ἐν πάσαις δέ, κόντάκιον μόνον τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά· Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ μὲν τῆς γ' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῆς Ἰνδίκτου εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ εἰρμῶν, ἐκ δὲ τῆς ς' ὠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ ὁσίου εἰς δ' τροπάρια, ἄνευ εἰρμῶν· Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως...τῆς Θεοτόκου· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...τοῦ ὁσίου· Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἡ του ληστοῦ μετάνοια...Δόξα...τὸ κόντάκιον τοῦ ὁσίου· Τὰ ἄνω ζητῶν...Καὶ νῦν...τὸ κόντάκιον τῆς Ἰνδίκτου· Ὁ ἀρρήτῳ σύμπαντα...Τρισάγιον· Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς Ἰνδίκτου· Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου καὶ τοῦ ὁσίου, ἦτοι: Ἀπόστολος· α'. τῆς Ἰνδίκτου· Παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι...(Τιμ. β' 1-7), ὁ ζήτηι τῇ α' Σεπτεμβρίου, καὶ β'. τοῦ ὁσίου· Ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι... (Κολ. γ' 12-16), ὁ ζήτηι τῇ λ' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· Εὐαγγέλιον· α'. τῆς Ἰνδίκτου· Ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ... (Λουκ. δ' 16-22), ὁ ζήτηι τῇ α' Σεπτεμβρίου· β'. τοῦ ὁσίου· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα δι' ἐμοῦ ἕνα τις εἰσέλθῃ...(Ἰωάν. ι' 9-10), ὁ ζήτηι τῇ ιγ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου καὶ Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου· Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· Ἀλληλούϊα...καὶ· Εἰς μνημόσυνον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθῆτω...

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.